

datum: 17 september 2026

Leefgroep Minard

Waarom?

Er is een groeiende nood aan residentiële voorzieningen voor volwassen personen met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH), die door hun zorg- en ondersteuningsnoden niet langer zelfstandig thuis kunnen wonen. Met leefgroep Minard wil woonzorgcentrum Zonnebloem van Stad Gent hen een warme thuis bieden die rekening houdt met hun noden en wensen.

Initiatief

Leefgroep Minard stelde zich open voor personen met een NAH-profiel. Vandaag wonen er acht bewoners met een VAPH-statuu. In de toekomst wil de leefgroep nog meer mensen met dit profiel een thuis bieden.

Een multidisciplinair team van zorgmedewerkers, verpleegkundigen, ergotherapeuten, leefgroep begeleider, een logopedist, psycholoog en kinesist zet zich dagelijks in voor goede en menselijke zorg. Ook bewoners zelf geven mee vorm aan de werking. Ze worden betrokken bij keuzes via onder meer de bewonersraad en hun individuele begeleider voor extra opvolging, ondersteuning en ontspanning.

Elke bewoner wordt gekoppeld aan zo'n individuele begeleider uit het team. Door bewust tijd met elkaar door te brengen, ontstaat een vertrouwensband en wordt duidelijker waar iemand plezier uit haalt, welke interesses er zijn en waar nog groeikansen liggen.

Minard werkt zoveel mogelijk krachtgericht. Bewoners worden maximaal betrokken bij hun eigen leven en zorg en krijgen ruimte om hun mening en ideeën te delen.

Ook het gewone dagelijkse leven krijgt veel aandacht. Bewoners richten hun eigen woonruimte naar smaak in. De gemeenschappelijke leefruimte is de living en keuken van het huis: er worden pannenkoeken gebakken, spelletjes gespeeld of samen televisie gekeken. Schoolkinderen komen langs en bewoners trekken bijvoorbeeld naar de bibliotheek.

Tegelijk is privacy belangrijk. Wie dat wil, kan de eigen woonruimte afsluiten. Ook met het oog op intimiteit en seksualiteitsbeleving vindt Minard die privacy essentieel.

Realisatie

Minard wil bewoners vooral opnieuw zoveel mogelijk autonomie laten ervaren. Voor mensen met een NAH kan het gevoel zelf richting te geven aan het eigen leven immers sterk onder druk komen te staan.

De werking kijkt daarom niet alleen naar beperkingen, maar vooral naar wat iemand nog kan. Bewoners worden beschouwd als expert van hun eigen leven en er wordt naar hen geluisterd.

Ook verbinding met de omgeving hoort daarbij. Activiteiten staan open voor andere voorzieningen op de site, zoals het lokaal dienstencentrum, de school, de crèche, het sportcentrum en voor buurtbewoners. Zo wil Minard verder bouwen aan verbondenheid en gemeenschapsgevoel.

Uitdagingen en succesfactoren

De overstap naar een meer specifieke doelgroep vroeg ook een omschakeling voor de medewerkers. Werken met personen met een NAH vergt specifieke kennis en voortdurend afstemmen op individuele noden. Een medewerker omschreef het treffend als: “In elke woonst kom je in een andere wereld terecht.”

Daarom blijft Minard investeren in opleiding en ondersteuning van medewerkers. Tegelijk zoekt het team voortdurend naar het evenwicht tussen zoveel mogelijk vrijheid en de nodige zorg en bescherming. Zo wordt bijvoorbeeld gewerkt met dwaaldetectie-armbanden.

De grootste succesfactor is het groeiende autonomiebesef van bewoners: een warme thuis creëren die zo weinig mogelijk als een instelling aanvoelt, waar bewoners zichzelf kunnen zijn en waar vooral gekeken wordt naar wat nog wél mogelijk is.

Meer informatie en contact

- [Bezoek de website.](#)
- [Stel je vraag.](#)